

Posudek oponenta dizertační práce

Jméno kandidátky: **JUDr. Markéta Neklová**

Téma a rozsah práce: Skončení pracovního poměru v České republice a Rakousku, **245** stran vlastního textu

Datum odevzdání práce v listinné podobě 11.5. 2016 a v elektronické podobě dne 9.5.2016

1. **Aktuálnost** (novost) tématu: Zvolené téma je klasické, patří k základním institutům pracovního práva. V České republice je tento institut diskutován v poslední době právě s flexibilizací pracovního práva.
2. **Náročnost** tématu na:
 - Teoretické znalosti – téma je vysoce náročné na teoretické znalosti, autorka tyto znalosti prokázala
 - Vstupní údaje a jejich zpracování – ke zpracování tématu bylo využito dostačující množství odborné literatury a judikatury, autorka těžila též ze svých četných praktických zkušeností a znalostí získaných v oboru pracovního práva, a to jak v ČR tak v zahraničí
 - Použité metody – byla zvolena klasická metoda zpracování disertační práce
3. **Kritéria hodnocení** práce
 - Splnění cíle práce – práce má nejen kompilační povahu, autorka též dostatečně analyzuje rakouskou i českou právní úpravu a průběžně dochází k četným a podnětným teoretickým vývodům a praktickým závěrům
 - Samostatnost při zpracování tématu – téma autorka se mnou nekonzultovala, stejně jako vlastní práci (to ovšem odpovídá mé roli oponenta práce)
 - Logická stavba práce – je členěna kromě úvodu a závěru do čtyř ústrojných částí. První část je věnována základní struktuře rakouské úpravy, v následujících částech pak autorka analyzuje skončení pracovního poměru v české a rakouské úpravě jednáním a na základě právní události. Struktura práce je logická, úsporná a přehledná, byť dle mého názoru by bylo vhodnější část 2. zčásti předřadit výkladu části 1. (navzdory vysvětlení na str. 19 dizertační práce). Jisté vysvětlení si vyžaduje též začlenění oddílu 3.8 (str. 202 a násl. dizertační práce) před některá právní jednání, která rovněž míří ke

skončení pracovního poměru. Z hlediska systematického by se nabízelo se nároky z neplatného skončení pracovního poměru zabývat teprve po hmotněprávní analýze všech relevantních právní jednání.

- Práce s literaturou, vč. citací – autorka vhodně pracuje s literaturou a řádně cituje použité prameny, u rakouských předpisů bych doporučil příště uvádět jejich citaci v úředním znění dle standardů rakouské právní školy; české předpisy je pak nutno citovat včetně novel, jinak vzniká pochybnost s kterou redakcí právního předpisu autorka pracuje (viz str. 11 dizertační práce)

- Hloubka provedené analýzy – práce přináší nové teoretické poznatky, které lze účelně zapojit do výuky pracovního práva v oblasti komparativních poznatků, kandidátka v práci účelně spojuje své bohaté praktické zkušenosti s nabytými znalostmi a obojí přínosným způsobem promítá do zkoumané problematiky. Oceňuji práci jako celek, zvláště pak pojednání autorky o fenoménu lékařského posudku v souvislosti se skončením pracovního poměru výpovědí dle ust. § 52 písm. d) zákoníku práce (str. 151 a 187 a násl. disertační práce), vymezení chráněné kategorie zástupců zaměstnanců (str. 126 a násl. disertační práce), jakož i exkurz do rakouské úpravy důsledků smrti zaměstnavatele (str. 239 disertační práce)

- Úprava práce – práce je standardně upravena

- Jazyková a stylistická úroveň – velmi dobrá, je však otázkou, zda by odborné německé pojmy neměly být citovány kompletně, tedy včetně svých členů

4. Případné **další vyjádření** k práci – práce splňuje požadavky kladené Univerzitou Karlovou v Praze, Právnickou fakultou na zpracování disertačních prací. Dle Protokolu o vyhodnocení podobnosti závěrečné práce ze dne 17.5.2016 existuje téměř 400 podobných dokumentů, shodnost s předloženou disertační prací je však marginální a je dána totožností právní úpravy a citované judikatury. Shodnost nepřekračuje 6 %. Doporučuji zvážit publikování hlavních tezí disertační práce v odborném časopise, aby se s podnětnými závěry mohla seznámit též praxe
5. **Připomínky a otázky** k zodpovězení při obhajobě – nemám zásadní připomínky. K těm dílčím uvádím. Na str. 87 dizertační práce se zdá, že autorka by připustila, aby zaměstnavatel sám, má-li k tomu potřebnou kvalifikaci, vyšetřoval zdravotní stav svých zaměstnanců. Toto doporučení, je-li myšleno vážně, však sebou nese závažné právní problémy, a proto se k tomuto problému vracím v rámci otázek. Autorka silně

zjednodušila výklad ust. § 39 odst. 5 zákoníku práce, a to v rozporu s judikaturou obecných soudů. Závěry autorky, která ignoruje existenci druhé podmínky v podobě podání určovací žaloby, lze akceptovat pouze a jedině v případě, že předmětné ust. vykládá ve smyslu nálezu Ústavního soudu sp. zn. II.ÚS 3323/14, to ovšem v dizertační práci zmíněno není. Ač obecně považuji komparativní poznatky k rakouské úpravě za velmi přínosné, z textu dizertační práce není pro mne jednoznačně čitelné, zda si autorka uvědomuje problematičnost rozdělování zaměstnanců na ty, kteří konají vyšší a nižší služby, čemuž zhruba odpovídá právě členění na Arbeiter a Angestellte.

Při obhajobě doporučuji, aby se kandidátka vyjádřila též k některému z následujících podnětů:

a) Může zaměstnavatel, praktický lékař, působit jako poskytovatel pracovnělékařských služeb pro své zaměstnance (str. 87 disertační práce)?

b) Lze v současné době ospravedlnit v českém právním prostředí znovuzavedení rozlišování v právní úpravě mezi zaměstnanci podle toho, zda konají spíše manuální práci, či zda se věnují duševní práci (str. 16 a násl. dizertační práce)?

6. **Doporučení** – práci doporučuji k obhajobě před příslušnou komisí pro obhajobu disertačních prací

7. Navržený **klasifikační** stupeň – prospěla

V Praze dne 3.8.2016

doc. JUDr. Martin Štefko, Ph.D.

oponent